

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ترجمہ

انگلیسی قرآن کریم

ترجمه انگلیسی قرآن کریم

تدوین: هیئت محققین پژوهشکده قرآن و عترت

ناشر: کیمیا اثر

نوبت چاپ: اول - پاییز ۸۹

شمارگان: ۵۰۰۰ جلد

اجرا: مهدی فیروزخانی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: شمسۀ خوش‌نگار

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۵۷۵-۰۸-۸

ISBN: 978-600-5575-08-8

قیمت: ۸۳۰ تومان

آدرس / تهران، صندوق پستی ۱۵۸۱۵/۱۶۳۵

به سفارش معاونت فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی

(پژوهشکده قرآن و عترت)

﴿الْفَاتِحَةُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

﴿الْفَاتِحَةُ، ١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.

Praise belongs to God, the Lord of all Being,

﴿الْفَاتِحَةُ، ٢﴾

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

(خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش

همگان را فرا گرفته).

the All-merciful, the All-compassionate,

﴿الْفَاتِحَةُ، ٣﴾

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

(خداوندی که) مالک روز جزاست.

the Master of the Day of Doom.

﴿الْفَاتِحَةُ، ٤﴾

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

(پروردگارا!) تنها تو را می پرستیم؛ و تنها از تو یاری می جوئیم.

Thee only we serve; to Thee alone we pray for succour.

﴿الْفَاتِحَةُ، ٥﴾

﴿٦﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

ما را به راه راست هدایت کن...

Guide us in the straight path,

﴿الفاتحة، ٦﴾

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

راه کسانی که آنان را مشمول نعمت خود ساختی؛ نه کسانی که بر آنان غضب کرده‌ای؛ و نه گمراهان.

the path of those whom Thou hast blessed, not of those against whom Thou art wrathful, nor of those who are astray.

﴿الفاتحة، ٧﴾

﴿الإسراء﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْبَصِيرُ ﴿١﴾

پاک و منزّه است خدایی که بنده اش را در یک شب، از مسجد
الحرام به مسجد الاقصی - که گرداگردش را پربرکت ساخته ایم - برد،
تا برخی از آیات خود را به او نشان دهیم؛ چرا که او شنوا و بیناست.

Glory be to Him, who carried His servant by night from the
Holy Mosque to the Further Mosque the precincts of which
We have blessed, that We might show him some of Our signs.
He is the All-hearing, the All-seeing.

﴿الإسراء، ١﴾

وَءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ آلَا تَتَّخِذُوا

مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ﴿٢﴾

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم؛ و آن را وسیله هدایت بنی
اسرائیل ساختیم؛ (و گفتیم:) غیر ما را تکیه گاه خود قرار ندهید!

And We gave Moses the Book, and made it a guidance to
the Children of Israel: `Take not unto yourselves any guardian

apart from Me.'

﴿الإسراء، ٢﴾

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

ای فرزندان کسانی که با نوح (بر کشتی) سوار کردیم! او بنده شکرگزاری بود. (شما هم مانند او باشید، تا نجات یابید!)

The seed of those We bore with Noah; he was a thankful servant.

﴿الإسراء، ٣﴾

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَ

لَتَعْلَنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾

ما به بنی اسرائیل در کتاب (تورات) اعلام کردیم که دوبار در زمین فساد خواهید کرد، و برتری جویی بزرگی خواهید نمود.

And We decreed for the Children of Israel in the Book: 'You shall do corruption in the earth twice, and you shall ascend exceeding high.'

﴿الإسراء، ٤﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ

فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

هنگامی که نخستین وعده فرا رسد، گروهی از بندگان پیکارجوی خود را بر ضد شما میانگیزیم (تا شما را سخت در هم کوبند؛ حتی برای به دست آوردن مجرمان)، خانه‌ها را جستجو می‌کنند؛ و این وعده‌ای است قطعی!

So, when the promise of the first of these came to pass, We sent against you servants of Ours, men of great might, and they went through the habitations, and it was a promise performed.

﴿الإسراء، ٥﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ

أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

سپس شما را بر آنها چیره می‌کنیم؛ و شما را به وسیله داراییها و فرزندان کمکی خواهیم کرد؛ و نفرات شما را بیشتر (از دشمن) قرار می‌دهیم.

Then We gave back to you the turn to prevail over them, and We succoured you with wealth and children, and We made you a greater host.

﴿الإسراء، ٦﴾

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْوُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

اگر نیکی کنید، به خودتان نیکی می‌کنید؛ و اگر بدی کنید باز هم به خود می‌کنید. و هنگامی که وعده دوم فرا رسد، (آنچنان دشمن بر شما سخت خواهد گرفت که) آثار غم و اندوه در صورتهایتان ظاهر می‌شود؛ و داخل مسجد (الاقصی) می‌شوند همان گونه که بار اول وارد شدند؛ و آنچه را زیر سلطه خود می‌گیرند، در هم می‌کوبند.

`If you do good, it is your own souls you do good to, and if you do evil it is to them likewise.` Then, when the promise of the second came to pass, We sent against you Our servants to discountenance you, and to enter the Temple, as they entered it the first time, and to destroy utterly that which they ascended to.

﴿الإسراء، ٧﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

حَصِيرًا ﴿٨﴾

امید است پروردگارتان به شما رحم کند! هرگاه برگردید، ما هم بازمی‌گردیم؛ و جهنم را برای کافران، زندان سختی قرار دادیم.

Perchance your Lord will have mercy upon you; but if you

return, We shall return; and We have made Gehenna a prison for the unbelievers.

﴿الإسراء، ۸﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

این قرآن، به راهی که استوارترین راه‌هاست، هدایت می‌کند؛ و به مؤمنانی که اعمال صالح انجام می‌دهند، بشارت می‌دهد که برای آنها پاداش بزرگی است.

Surely this Koran guides to the way that is straightest and gives good tidings to the believers who do deeds of righteousness, that theirs shall be a great wage,

﴿الإسراء، ۹﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
و اینکه آنها که به قیامت ایمان نمی‌آورند، عذاب دردناکی برای آنان آماده ساخته‌ایم.

and that those who do not believe in the world to come -- we have prepared for them a painful chastisement.

﴿الإسراء، ۱۰﴾

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
انسان (بر اثر شتابزدگی)، بدیها را طلب می‌کند آن گونه که نیکیها را می‌طلبد؛ و انسان، همیشه عجل‌ بوده است!

Man prays for evil, as he prays for good; man is ever hasty.

﴿الإسراء، ۱۱﴾

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

ما شب و روز را دو نشانه توحید و عظمت خود قرار دادیم؛ سپس نشانه شب را محو کرده، و نشانه روز را روشنی بخش ساختیم تا (در پرتو آن،) فضل پروردگارتان را بطلبید (و به تلاش زندگی برخیزید)، و عدد سالها و حساب را بدانید؛ و هر چیزی را بطور مشخص و آشکار، بیان کردیم.

We have appointed the night and the day as two signs; then We have blotted out the sign of the night, and made the sign of the day to see, and that you may seek bounty from your Lord, and that you may know the number of the years, and the reckoning; and everything We have distinguished very distinctly.

﴿الإسراء، ۱۲﴾

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿۱۳﴾

و هر انسانی، اعمالش را بر گردنش آویخته ایم؛ و روز قیامت، کتابی برای او بیرون می آوریم که آن را در برابر خود، گشوده می بیند! (این همان نامه اعمال اوست!)

And every man -- We have fastened to him his bird of omen upon his neck; and We shall bring forth for him, on the Day of Resurrection, a book he shall find spread wide open.

﴿الإسراء، ۱۳﴾

أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿۱۴﴾
(و به او می گوئیم:) کتابت را بخوان، کافی است که امروز، خود حسابگر خویش باشی!

'Read thy book! Thy soul suffices thee this day as a reckoner against thee.'

﴿الإسراء، ۱۴﴾

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأَمَّا يُضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ

وَأَزِدُّهُمُ وِزْرًا أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

هر کس هدایت شود، برای خود هدایت یافته؛ و آن کس که گمراه گردد، به زیان خود گمراه شده است؛ و هیچ کس بار گناه دیگری را به دوش نمی کشد؛ و ما هرگز (قومی را) مجازات نخواهیم کرد، مگر آنکه پیامبری مبعوث کرده باشیم (تا وظایفشان را بیان کند).

Whosoever is guided, is only guided to his own gain, and whosoever goes astray, it is only to his own loss; no soul laden bears the load of another. We never chastise, until We send forth a Messenger.

﴿الإسراء، ١٥﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ

فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

و هنگامی که بخواهیم شهر و دیاری را هلاک کنیم، نخست اوامر خود را برای «مترفین» (و ثروتمندان مست شهوت) آنجا، بیان می داریم، سپس هنگامی که به مخالفت برخاستند و استحقاق مجازات یافتند، آنها را به شدت درهم می کوبیم.

And when We desire to destroy a city, We command its men who live at ease, and they commit ungodliness therein, then the Word is realized against it, and We destroy it utterly.

﴿الإسراء، ١٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ

خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

چه بسیار مردمی که در قرون بعد از نوح، زندگی می کردند؛ (و طبق همین سنت)، آنها را هلاک کردیم! و کافی است که پروردگارت از گناهان بندگان آگاه، و نسبت به آن بیناست.

How many generations We have destroyed after Noah! Thy Lord suffices as one who is aware of and sees the sins of His servants.

﴿الإسراء، ۱۷﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ
 جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

آن کس که (تنها) زندگی زودگذر (دنیا) را می‌طلبد، آن مقدار از آن را که بخواهیم - و به هر کس اراده کنیم - می‌دهیم؛ سپس دوزخ را برای او قرار خواهیم داد، که در آتش سوزانش می‌سوزد در حالی که نکوهیده و رانده (درگاه خدا) است.

Whosoever desires this hasty world, We hasten for him therein what We will unto whomsoever We desire; then We appoint for him Gehenna wherein he shall roast, condemned and rejected.

﴿الإسراء، ۱۸﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
 مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

و آن کس که سرای آخرت را بطلبد، و برای آن سعی و کوشش کند - در حالی که ایمان داشته باشد - سعی و تلاش او، (از سوی خدا) پاداش داده خواهد شد.

And whosoever desires the world to come and strives after it as he should, being a believer -- those, their striving shall be thanked.

﴿الإسراء، ۱۹﴾

كُلًّا مِمَّا هُوَ لَاءٌ وَهُوَ لَاءٌ مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

هر یک از این دو گروه را از عطای پروردگارت، بهره و کمک می‌دهیم؛ و عطای پروردگارت هرگز (از کسی) منع نشده است.

Each We succour, these and those, from thy Lord's gift; and thy Lord's gift is not confined.

﴿الإسراء، ۲۰﴾

أَنْظُرُ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَ لِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

بین چگونه بعضی را (در دنیا بخاطر تلاششان) بر بعضی دیگر برتری بخشیده ایم؛ درجات آخرت و برتریهایش، از این هم بیشتر است!

Behold, how We prefer some of them over others! And surely the world to come is greater in ranks, greater in preferment.

﴿الإسراء، ۲۱﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾

هرگز معبود دیگری را با خدا قرار مده، که نکوهیده و بی یار و یاور خواهی نشست!

Set not up with God another god, or thou wilt sit condemned and forsaken.

﴿الإسراء، ۲۲﴾

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

و پروردگارت فرمان داده: جز او را نپرستید! و به پدر و مادر نیکی کنید! هرگاه یکی از آن دو، یا هر دوی آنها، نزد تو به سن پیری رسند، کمترین اهانتی به آنها روا مدار! و بر آنها فریاد مزن! و گفتار لطیف و سنجیده و بزرگووارانه به آنها بگو!

Thy Lord has decreed you shall not serve any but Him, and to be good to parents, whether one or both of them attains old age with thee; say not to them `Fie` neither chide them, but speak unto them words respectful,

﴿الإسراء، ۲۳﴾

وَ أَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي

صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

و بالهای تواضع خویش را از محبت و لطف، در برابر آنان فرود آر!
و بگو: «پروردگارا! همان گونه که آنها مرا در کوچکی تربیت کردند،
مشمول رحمتشان قرار ده!»

and lower to them the wing of humbleness out of mercy
and say; 'My Lord, have mercy upon them, as they raised me
up when I was little.'

﴿الإسراء، ٢٤﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ

غَفُورًا ﴿٢٥﴾

پروردگار شما از درون دلهایتان آگاهتر است؛ (اگر لغزشی در این
زمینه داشتید) هر گاه صالح باشید (و جبران کنید) او بازگشت کنندگان
را می بخشد.

Your Lord knows very well what is in your hearts if you are
righteous, for He is All-forgiving to those who are penitent.

﴿الإسراء، ٢٥﴾

وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ الْمَسْكِينِ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ

تَبَدِيرًا ﴿٢٦﴾

و حق نزدیکان را بپرداز، و (همچنین حق) مستمند و وامانده در راه
را! و هرگز اسراف و تبذیر مکن،

And give the kinsman his right, and the needy, and the
traveller; and never squander;

﴿الإسراء، ٢٦﴾

إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

چرا که تبذیرکنندگان، برادران شیاطینند؛ و شیطان در برابر
پروردگارش، بسیار ناسپاس بود!

the squanderers are brothers of Satan, and Satan is unthankful to his Lord.

﴿الإسراء، ۲۷﴾

وَأَمَّا تُعْرَضْنَ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوها فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾

و هرگاه از آنان [= مستمندان] روی برتابی، و انتظار رحمت پروردگارت را داشته باشی (تا گشایشی در کارت پدید آید و به آنها کمک کنی)، با گفتار نرم و آمیخته با لطف با آنها سخن بگو!

But if thou turnest from them, seeking mercy from thy Lord that thou hopest for, then speak unto them gentle words.

﴿الإسراء، ۲۸﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعَدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾

هرگز دستت را بر گردنت زنجیر مکن، (و ترک انفاق و بخشش ننما) و بیش از حد (نیز) دست خود را مگشای، تا مورد سرزنش قرار گیری و از کار فرومانی!

And keep not thy hand chained to thy neck, nor outspread it widespread altogether, or thou wilt sit reproached and denuded.

﴿الإسراء، ۲۹﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

به یقین، پروردگارت روزی را برای هر کس بخواهد، گشاده یا تنگ می‌دارد؛ او نسبت به بندگانش، آگاه و بیناست.

Surely thy Lord outspreads and straitens His provision unto whom He will; surely He is aware of and sees His servants.

﴿الإسراء، ۳۰﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

و فرزندانتان را از ترس فقر، نکشید! ما آنها و شما را روزی می‌دهیم؛ مسلماً کشتن آنها گناه بزرگی است!

And slay not your children for fear of poverty; We will provide for you and them; surely the slaying of them is a grievous sin.

﴿الإسراء، ۳۱﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

و نزدیک زنا نشوید، که کار بسیار زشت، و بد راهی است!

And approach not fornication; surely it is an indecency, and evil as a way.

﴿الإسراء، ۳۲﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾

و کسی را که خداوند خونش را حرام شمرده، نکشید، جز بحق! و آن کس که مظلوم کشته شده، برای ولیش سلطه (و حق قصاص) قرار دادیم؛ اما در قتل اسراف نکند، چرا که او مورد حمایت است!

And slay not the soul God has forbidden, except by right. Whosoever is slain unjustly, We have appointed to his next-of-kin authority; but let him not exceed in slaying; he shall be helped.

﴿الإسراء، ۳۳﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

و به مال یتیم، جز به بهترین راه نزدیک نشوید، تا به سر حد بلوغ رسد! و به عهد (خود) وفا کنید، که از عهد سؤال می‌شود!

And do not approach the property of the orphan save in the fairest manner, until he is of age. And fulfil the covenant; surely the covenant shall be questioned of.

﴿الإسراء، ۳۴﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ السَّمْتِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

و هنگامی که پیمانہ می کنید، حق پیمانہ را ادا نمایید، و با ترازوی درست وزن کنید! این برای شما بهتر، و عاقبتش نیکوتر است.

And fill up the measure when you measure, and weigh with the straight balance; that is better and fairer in the issue.

﴿الإسراء، ۳۵﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

از آنچه به آن آگاهی نداری، پیروی مکن، چرا که گوش و چشم و دل، همه مسؤولند.

And pursue not that thou hast no knowledge of; the hearing, the sight, the heart -- all of those shall be questioned of.

﴿الإسراء، ۳۶﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

و روی زمین، با تکبر راه مرو! تو نمی توانی زمین را بشکافی، و طول قامتت هرگز به کوهها نمی رسد!

And walk not in the earth exultantly; certainly thou wilt never tear the earth open, nor attain the mountains in height.

﴿الإسراء، ۳۷﴾

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

همه اینها گناهش نزد پروردگار تو ناپسند است.

All of that -- the wickedness of it is hateful in the sight of thy Lord has revealed to thee:

﴿الإسراء، ۳۸﴾

ذَلِكَ بِمَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

این (احکام)، از حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی فرستاده؛ و هرگز معبودی با خدا قرار مده، که در جهنم افکنده می‌شوی، در حالی که سرزنش شده، و رانده (درگاه خدا) خواهی بود!

That is of the wisdom thy Lord set not up with God another god, or thou wilt be cast into Gehenna, reproached and rejected.

﴿الإسراء، ۳۹﴾

أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ
قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

آیا پروردگارتان فرزندان پسر را مخصوص شما ساخته، و خودش دخترانی از فرشتگان برگزیده است؟! شما سخن بزرگ (و بسیار زشتی) می‌گویید!

What, has your Lord favoured you with sons and taken to Himself from the angels females? Surely it is a monstrous thing you are saying!

﴿الإسراء، ۴۰﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
ما در این قرآن، انواع بیانات مؤثر را آوردیم تا متذکر شوند! ولی (گروهی از کوردلان)، جز بر نفرتشان نمی‌افزاید.

We have turned about in this Koran, that they may remember; and it increases them only in aversion.

﴿الإسراء، ۴۱﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ إلهٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابَتَعَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ

سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

بگو: «اگر آنچنان که آنها می گویند با او خدایانی بود، در این صورت، (خدایان) سعی می کردند راهی به سوی (خداوند) صاحب عرش پیدا کنند.»

Say: `If there had been other gods with Him, as they say, in that case assuredly they would have sought a way unto the Lord of the Throne.` Glory be to Him!

﴿الإسراء، ٤٢﴾

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

او پاک و برتر است از آنچه آنها می گویند، بسیار برتر و منزه تر!

High indeed be He exalted above that they say!

﴿الإسراء، ٤٣﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

آسمانهای هفتگانه و زمین و کسانی که در آنها هستند، همه تسبیح او می گویند؛ و هر موجودی، تسبیح و حمد او می گوید؛ ولی شما تسبیح آنها را نمی فهمید؛ او بردبار و آمرزنده است.

The seven heavens and the earth, and whosoever in them is, extol Him; nothing is, that does not proclaim His praise, but you do not understand their extolling. Surely He is All-clement, All-forgiving.

﴿الإسراء، ٤٤﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾

و هنگامی که قرآن می خوانی، میان تو و آنها که به آخرت ایمان نمی آورند، حجاب ناپیدایی قرار می دهیم؛

When thou recitest the Koran, We place between thee,

and those who do not believe in the world to come, a curtain obstructing,

﴿الاسراء، ۴۵﴾

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوَّا عَلَى آدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٥﴾

و بر دل‌هایشان پوشش‌هایی، تا آن را نفهمند؛ و در گوش‌هایشان سنگینی؛ قرار می‌دهیم و هنگامی که پروردگارت را در قرآن به یگانگی یاد می‌کنی، آنها پشت می‌کنند و از تو روی بر می‌گردانند.

and We lay veils upon their hearts lest they understand it, and in their ears heaviness. And when thou mentionest thy Lord only in the Koran, they turn in their traces in aversion.

﴿الاسراء، ۴۶﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٦﴾

هنگامی که به سخنان تو گوش فرامی‌دهند، ما بهتر می‌دانیم برای چه گوش فرا می‌دهند؛ (و همچنین) در آن هنگام که با هم نجوا می‌کنند؛ آنگاه که ستمگران می‌گویند: «شما جز از انسانی که افسون شده، پیروی نمی‌کنید!»

We know very well how they listen when they listen to thee, and when they conspire, when the evildoers say, 'You are only following a man bewitched!'

﴿الاسراء، ۴۷﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٧﴾
بین چگونه برای تو مثلها زدند! در نتیجه گمراه شدند، و نمی‌توانند راه حق را پیدا کنند.

Behold, how they strike similitudes for thee, and go astray, and cannot find a way!

﴿الاسراء، ۴۸﴾

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

و گفتند: «آیا هنگامی که ما، استخوانهای پوسیده و پراکنده‌ای شدیم، دگر بار آفرینش تازه‌ای خواهیم یافت؟!»

They say, 'What, when we are bones and broken bits, shall we really be raised up again in a new creation?'

﴿الإسراء، ۴۹﴾

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

بگو: «شما سنگ باشید یا آهن،

Say: 'Let you be stones, or iron,

﴿الإسراء، ۵۰﴾

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

یا هر مخلوقی که در نظر شما، از آن هم سخت‌تر است (و از حیات و زندگی دورتر می‌باشد، باز خدا قادر است شما را به زندگی مجدد بازگرداند). آنها بزودی می‌گویند: «چه کسی ما را باز می‌گرداند؟!» بگو: «همان کسی که نخستین بار شما را آفرید.» آنان سر خود را (از روی تعجب و انکار)، به سوی تو خم می‌کنند و می‌گویند: «در چه زمانی خواهد بود؟!» بگو: «شاید نزدیک باشد!

or some creation yet more monstrous in your minds!' Then they will say, 'Who will bring us back?' Say: 'He who originated you the first time.' Then they will shake their heads at thee, and they will say, 'When will it be?' Say: 'It is possible that it may be nigh,

﴿الإسراء، ۵۱﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

همان روز که شما را (از قبرهایتان) فرامی‌خواند؛ شما هم اجابت

می کنید در حالی که حمد او را می گوید؛ می پندارید تنها مدت کوتاهی
(در جهان برزخ) درنگ کرده اید!»

on the day when He will call you, and you will answer praising Him, and you will think you have but tarried a little.

﴿الإسراء، ۵۲﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ
الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

به بندگانم بگو: «سخنی بگویند که بهترین باشد! چرا که (شیطان بوسیله سخنان ناموزون)، میان آنها فتنه و فساد می کند؛ همیشه شیطان دشمن آشکاری برای انسان بوده است!

And say to My servants, that they say words that are kindlier. For surely Satan provokes strife between them, and Satan is ever a manifest foe to man.

﴿الإسراء، ۵۳﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥٤﴾

پروردگار شما، از (نیات و اعمال) شما آگاهتر است؛ اگر بخواهد (و شایسته بداند)، شما را مشمول رحمت خود می سازد؛ و اگر بخواهد، مجازات می کند؛ و ما تو را بعنوان مأمور بر آنان نفرستاده ایم (که آنان را مجبور به ایمان کنی!)

Your Lord knows you very well; if He will, He will have mercy on you, or, if He will, He will chastise you. We sent thee not to be a guardian over them.

﴿الإسراء، ۵۴﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ مِمَّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى
بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

پروردگار تو، از حال همه کسانی که در آسمانها و زمین هستند، آگاهتر است؛ و (اگر تو را بر دیگران برتری دادیم، بخاطر شایستگی توست)، ما بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم؛ و به داوود، زبور بخشیدیم.

And thy Lord knows very well all who are in the heavens and the earth; and We have preferred some Prophets over others; and We gave to David Psalms.

﴿الإسراء، ۵۵﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

بگو: «کسانی را که غیر از خدا (معبود خود) می‌پندارید، بخوانید! آنها نه می‌توانند مشکلی را از شما برطرف سازند، و نه تغییری در آن ایجاد کنند.»

Say: 'Call on those you asserted apart from Him; they have no power to remove affliction from you, or to transfer it.

﴿الإسراء، ۵۶﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

کسانی را که آنان می‌خوانند، خودشان وسیله‌ای (برای تقرب) به پروردگارشان می‌جویند، وسیله‌ای هر چه نزدیکتر؛ و به رحمت او امیدوارند؛ و از عذاب او می‌ترسند؛ چرا که عذاب پروردگارت، همواره در خور پرهیز و وحشت است!

Those they call upon are themselves seeking the means to come to their Lord, which of them shall be nearer; they hope for His mercy, and fear His chastisement. Surely thy Lord's chastisement is a thing to beware of.

﴿الإسراء، ۵۷﴾

وَأَنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا

شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

هیچ شهر و آبادی نیست مگر اینکه آن را پیش از روز قیامت هلاک می کنیم؛ یا (اگر گناهکارند) به عذاب شدیدی گرفتارشان خواهیم ساخت؛ این، در کتاب الهی [= لوح محفوظ] ثبت است.

No city is there, but We shall destroy it before the Day of Resurrection, or We shall chastise it with a terrible chastisement; that is in the Book inscribed.

﴿الإسراء، ٥٨﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِآيَاتٍ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ
الطَّاقَةَ مَبْصُرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِآيَاتٍ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

هیچ چیز مانع ما نبود که این معجزات (درخواستی بهانه جویان) را بفرستیم جز اینکه پیشینیان (که همین درخواستها را داشتند، و با ایشان هماهنگ بودند)، آن را تکذیب کردند؛ (از جمله،) ما به (قوم) ثمود، ناقه دادیم؛ (معجزه‌ای) که روشنگر بود؛ اما بر آن ستم کردند (و ناقه را کشتند). ما معجزات را فقط برای بیم دادن (و اتمام حجت) می فرستیم.

Naught prevented Us from sending the signs but that the ancients cried lies to them; and We brought Thamood the She-camel visible, but they did her wrong. And We do not send the signs, except to frighten.

﴿الإسراء، ٥٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي آرَيْنَاكَ
إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحْوِفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

(به یاد آور) زمانی را که به تو گفتیم: «پروردگارت احاطه کامل به مردم دارد؛ (و از وضعشان کاملاً آگاه است). و ما آن رؤیایی را که به تو نشان دادیم، فقط برای آزمایش مردم بود؛ همچنین شجره ملعونه [= درخت نفرین شده] را که در قرآن ذکر کرده ایم. ما آنها را بیم داده (و

انذار) می‌کنیم؛ اما جز طغیان عظیم، چیزی بر آنها نمی‌افزاید!»

And when We said to thee, 'Surely thy Lord encompasses men,' and We made the vision that We showed thee and the tree cursed in the Koran to be only a trial for men; and We frighten them, but it only increases them in great insolence.

﴿الإسراء، ۶۰﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾

(به یاد آورید) زمانی را که به فرشتگان گفتیم: «برای آدم سجده کنید!» آنها همگی سجده کردند، جز ابلیس که گفت: «آیا برای کسی سجده کنم که او را از خاک آفریده‌ای؟!»

And when We said to the angels, 'Bow yourselves to Adam'; so they bowed themselves, save Iblis; he said, 'Shall I bow myself unto one Thou hast created of clay?'

﴿الإسراء، ۶۱﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

(سپس) گفت: «به من بگو، این کسی را که بر من برتری داده‌ای (به چه دلیل بوده است؟) اگر مرا تا روز قیامت زنده بگذاری، همه فرزندانم را، جز عده کمی، گمراه و ریشه‌کن خواهم ساخت!»

He said, 'What thinkest Thou? This whom Thou hast honoured above me -- if Thou deferrest me to the Day of Resurrection I shall assuredly master his seed, save a few.'

﴿الإسراء، ۶۲﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ جَزَأَهُ مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾
فرمود: «برو! هر کس از آنان از تو تبعیت کند، جهنم کیفر شماست، کیفری است فراوان!»

Said He, 'Depart! Those of them that follow thee -- surely Gehenna shall be your recompense, an ample recompense!

﴿الْإِسْرَاءِ، ۶۳﴾

وَ اسْتَفْزِرْ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ
وَرَجْلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ مَا يُعَدُّهُ الشَّيْطَانُ
الْأَغْرُورًا ﴿۶۴﴾

هر کدام از آنها را می توانی با صدایت تحریک کن! و لشکر سواره و پیادهات را بر آنها گسیل دار! و در ثروت و فرزندانشان شرکت جوی! و آنان را با وعدهها سرگرم کن! -ولی شیطان، جز فریب و دروغ، وعده ای به آنها نمی دهد-

And startle whomsoever of them thou canst with thy voice; and rally against them thy horsemen and thy foot, and share with them in their wealth and their children, and promise them!' But Satan promises them naught, except delusion.

﴿الْإِسْرَاءِ، ۶۴﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿۶۵﴾

(اما بدان) تو هرگز سلطه ای بر بندگان من، نخواهی یافت (و آنها هیچ گاه به دام تو گرفتار نمی شوند)! همین قدر کافی است که پروردگارت حافظ آنها باشد.»

'Surely over My servants thou shalt have no authority.'

Thy Lord suffices as a guardian.

﴿الْإِسْرَاءِ، ۶۵﴾

رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ﴿۶۶﴾

پروردگارتان کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت درمی آورد، تا از نعمت او بهره مند شوید؛ او نسبت به شما مهربان است.

Your Lord it is who drives for you the ships on the sea that you may seek His bounty; surely He is All-compassionate

towards you.

﴿الإسراء، ۶۶﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى
الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

و هنگامی که در دریا ناراحتی به شما برسد، جز او، تمام کسانی را که (برای حل مشکلات خود) می خوانید، فراموش می کنید؛ اما هنگامی که شما را به خشکی نجات دهد، روی می گردانید؛ و انسان، بسیار ناسپاس است!

And when affliction visits you upon the sea, then there go astray those on whom you call except Him; and when He delivers you to land, you turn away; man is ever unthankful.

﴿الإسراء، ۶۷﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيلًا ﴿٦٨﴾

آیا از این ایمن هستید که در خشکی (با یک زلزله شدید) شما را در زمین فرو ببرد، یا طوفانی از سنگریزه بر شما بفرستد (و در آن مدفونتان کند)، سپس حافظ (و یآوری) برای خود نیابید؟!

Do you feel secure that He will not cause the shore to swallow you up, or loose against you a squall of pebbles, then you will find no guardian for you?

﴿الإسراء، ۶۸﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ
فَيَغْرِقَكُمْ فِيهَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

یا اینکه ایمن هستید که بار دیگر شما را به دریا بازگرداند، و تندباد کوبنده ای بر شما بفرستد، و شما را بخاطر کفرتان غرق کند، سپس دادخواه و خونخواهی در برابر ما پیدا نکنید؟!

Or do you feel secure that He will not send you back into it a second time, and loose against you a hurricane of wind

and drown you for your thanklessness, then you will find no prosecutor for you against Us?

﴿الإسراء، ۶۹﴾

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿۷۰﴾

ما آدمیزادگان را گرامی داشتیم؛ و آنها را در خشکی و دریا، (بر مرکبهای راهوار) حمل کردیم؛ و از انواع روزیهای پاکیزه به آنان روزی دادیم؛ و آنها را بر بسیاری از موجوداتی که خلق کرده‌ایم، برتری بخشیدیم.

We have honoured the Children of Adam and carried them on land and sea, and provided them with good things, and preferred them greatly over many of those We created.

﴿الإسراء، ۷۰﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْقِيَ كِتَابَهُ، بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿۷۱﴾

(به یاد آورید) روزی را که هر گروهی را با پیشوایشان می‌خوانیم! کسانی که نامه عملشان به دست راستشان داده شود، آن را (با شادی و سرور) می‌خوانند؛ و بقدر رشته شکاف هسته خرمايي به آنان ستم نمی‌شود!

On the day when We shall call all men with their record, and whoso is given his book in his right hand -- those shall read their book, and they shall not be wronged a single date-thread.

﴿الإسراء، ۷۱﴾

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿۷۲﴾
 اما کسی که در این جهان (از دیدن چهره حق) نابینا بوده است، در آخرت نیز نابینا و گمراهتر است!

And whosoever is blind in this world shall be blind in the

world to come, and he shall be even further astray from the way.

﴿الإسراء، ۷۲﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَ
إِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿۷۲﴾

نزدیک بود آنها تو را (با وسوسه‌های خود) از آنچه بر تو وحی کرده‌ایم بفریبند، تا غیر آن را به ما نسبت دهی؛ و در آن صورت، تو را به دوستی خود برمیگزینند!

Indeed they were near to seducing thee from that We revealed to thee, that thou mightest forge against Us another, and then they would surely have taken thee as a friend;

﴿الإسراء، ۷۳﴾

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿۷۴﴾
و اگر ما تو را ثابت قدم نمی‌ساختیم (و در پرتو مقام عصمت، مصون از انحراف نبودی)، نزدیک بود به آنان تمایل کنی.

and had We not confirmed thee, surely thou wert near to inclining unto them a very little;

﴿الإسراء، ۷۴﴾

إِذَا لَادَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا
نَصِيرًا ﴿۷۵﴾

اگر چنین می‌کردی، ما دو برابر مجازات (مشرکان) در زندگی دنیا، و دو برابر (مجازات) آنها را بعد از مرگ، به تو می‌چشانیم؛ سپس در برابر ما، یاوری برای خود نمی‌یافتی!

then would We have let thee taste the double of life and the double of death; and then thou wouldst have found none to help thee against Us.

﴿الإسراء، ۷۵﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ

خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

و نزدیک بود (با نیرنگ و توطئه) تو را از این سرزمین بلغزانند، تا از آن بیرون کنند! و هرگاه چنین می کردند، (گرفتار مجازات سخت الهی شده،) و پس از تو، جز مدت کمی باقی نمی ماندند!

Indeed they were near to startling thee from the land, to expel thee from it, and then they would have tarried after thee only a little --

﴿الإسراء، ٧٦﴾

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا نَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

این سنت (ما در مورد) پیامبرانی است که پیش از تو فرستادیم؛ و هرگز برای سنت ما تغییر و دگرگونی نخواهی یافت!

the wont of those We sent before thee of Our Messengers; thou wilt find no change to Our wont.

﴿الإسراء، ٧٧﴾

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ

كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

نماز را از زوال خورشید (هنگام ظهر) تا نهایت تاریکی شب [= نیمه شب] برپا دار؛ و همچنین قرآن فجر [= نماز صبح] را؛ چرا که قرآن فجر، مشهود (فرشتگان شب و روز) است!

Perform the prayer at the sinking of the sun to the darkening of the night and the recital of dawn; surely the recital of dawn is witnessed.

﴿الإسراء، ٧٨﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا

مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾

و پاسی از شب را (از خواب برخیز، و) قرآن (و نماز) بخوان! این یک وظیفه اضافی برای توست؛ امید است پروردگارت تو را به مقامی

در خور ستایش برانگیزد!

And as for the night, keep vigil a part of it, as a work of supererogation for thee; it may be that thy Lord will raise thee up to a laudable station.

﴿الإسراء، ۷۹﴾

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾

و بگو: «پروردگارا! مرا (در هر کار،) با صداقت وارد کن، و با صداقت خارج ساز! و از سوی خود، حجتی یاری کننده برایم قرار ده!»

And say: `My Lord, lead me in with a just ingoing, and lead me out with a just outgoing; grant me authority from Thee, to help me.`

﴿الإسراء، ۸۰﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

و بگو: «حق آمد، و باطل نابود شد؛ یقیناً باطل نابود شدنی است!»

And say: `The truth has come, and falsehood has vanished away; surely falsehood is ever certain to vanish.`

﴿الإسراء، ۸۱﴾

وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

و از قرآن، آنچه شفا و رحمت است برای مؤمنان، نازل می کنیم؛ و ستمگران را جز خسران (و زیان) نمی افزاید.

And We send down, of the Koran, that which is a healing and a mercy to the believers; and the unbelievers it increases not, except in loss.

﴿الإسراء، ۸۲﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَابِجَانِبَهُ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ

يُوسَا ﴿٨٣﴾

هنگامی که به انسان نعمت می‌بخشیم، (از حق) روی می‌گرداند و متکبرانه دور می‌شود؛ و هنگامی که (کمترین) بدی به او می‌رسد، (از همه چیز) مایوس می‌گردد!

And when We bless man, he turns away, and withdraws aside; but when evil visits him, he is in despair.

﴿الإسراء، ٨٣﴾

قُلْ كُلُّكُمْ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِرَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

بگو: «هر کس طبق روش (و خلق و خوی) خود عمل می‌کند؛ و پروردگارتان کسانی را که راهشان نیکوتر است، بهتر می‌شناسد.»

Say: `Every man works according to his own manner; but your Lord knows very well what man is best guided as to the way.`

﴿الإسراء، ٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

و از تو درباره «روح» سؤال می‌کنند، بگو: «روح از فرمان پروردگار من است؛ و جز اندکی از دانش، به شما داده نشده است!»

They will question thee concerning the Spirit. Say: `The Spirit is of the bidding of my Lord. You have been given of knowledge nothing except a little.`

﴿الإسراء، ٨٥﴾

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا

وَكَيْلًا ﴿٨٦﴾

و اگر بخواهیم، آنچه را بر تو وحی فرستاده‌ایم، از تو می‌گیریم؛ سپس کسی را نمی‌یابی که در برابر ما، از تو دفاع کند...

If We willed, We could take away that We have revealed

to thee, then thou wouldst find none thereover to guard thee against Us,

﴿الإسراء، ۸۶﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

مگر رحمت پروردگارت (شامل حالت گردد)، که فضل پروردگارت بر تو بزرگ بوده است!

excepting by some mercy of thy Lord; surly His favour to thee is great.

﴿الإسراء، ۸۷﴾

قُلْ لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

بگو: «اگر انسانها و پریان (جن و انس) اتفاق کنند که همانند این قرآن را بیاورند، همانند آن را نخواهند آورد؛ هر چند یکدیگر را (در این کار) کمک کنند.

Say: `If men and jinn banded together to produce the like of this Koran, they would never produce its like, not though they backed one another.`

﴿الإسراء، ۸۸﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا

كُفُورًا ﴿٨٩﴾

ما در این قرآن، برای مردم از هر چیز نمونه‌ای آوردیم (و همه معارف در آن جمع است)؛ اما بیشتر مردم (در برابر آن، از هر کاری) جز انکار، ابا داشتند!

We have indeed turned about for men in this Koran every manner of similitude; yet most men refuse all but unbelief.

﴿الإسراء، ۸۹﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

و گفتند: «ما هرگز به تو ایمان نمی‌آوریم تا اینکه چشمه‌جوشانی از این سرزمین (خشک و سوزان) برای ما خارج سازی

They say, 'We will not believe thee till thou makest a spring to gush forth from the earth for us,

﴿الإسراء، ۹۰﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا
تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

یا باغی از نخل و انگور از آن تو باشد؛ و نهرها در لابه‌لای آن جاری کنی

or till thou possessest a garden of plants and vines, and thou makest rivers to gush forth abundantly all amongst it,

﴿الإسراء، ۹۱﴾

أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

یا قطعات (سنگهای) آسمان را -آنچنان که می‌پنداری- بر سر ما فرود آری؛ یا خداوند و فرشتگان را در برابر ما بیاوری

or till thou makest heaven to fall, as thou assertest, on us in fragments, or thou bringest God and the angels as a surety,

﴿الإسراء، ۹۲﴾

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُحْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ
حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ، قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا
رَسُولًا ﴿٩٣﴾

یا برای تو خانه‌ای پر نقش و نگار از طلا باشد؛ یا به آسمان بالا روی؛ حتی اگر به آسمان روی، ایمان نمی‌آوریم مگر آنکه نامه‌ای بر ما فرود آوری که آن را بخوانیم! «بگو:» منزه است پروردگارم (از این سخنان بی‌معنی)! مگر من جز انسانی فرستاده خدا هستم؟!

or till thou possessest a house of gold ornament, or till thou goest up into heaven; and we will not believe thy going up till thou bringest down on us a book that we may read. Say: 'Glory be to my Lord. Am I aught but a mortal, a Messenger?'

﴿الإسراء، ۹۳﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

تنها چیزی که بعد از آمدن هدایت مانع شد مردم ایمان بیاورند، این بود (که از روی نادانی و بی خبری) گفتند: «آیا خداوند بشری را بعنوان رسول فرستاده است؟!»

And naught prevented men from believing when the guidance came to them, but that they said, 'Has God sent forth a mortal as Messenger?'

﴿الإسراء، ۹۴﴾

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

بگو: «(حتی) اگر در روی زمین فرشتگانی (زندگی می کردند، و) با آرامش گام برمی داشتند، ما فرشته‌ای را به عنوان رسول، بر آنها می فرستادیم!» (چرا که رهنمای هر گروهی باید از جنس خودشان باشد).

Say: 'Had there been in the earth angels walking. at peace, We would have sent down upon them out of heaven an angel as Messenger.'

﴿الإسراء، ۹۵﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

بگو: «همین کافی است که خداوند، میان من و شما گواه باشد؛ چرا که او نسبت به بندگانش آگاه و بیناست!

Say: 'God suffices as a witness between me and you; surely He is aware of and sees His servants.'

﴿الْإِسْرَاءِ، ۹۶﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ جُوهِهِمْ عُمِيًَّا وَرُكَّعًا مُرَوِّعًا وَأُولَئِكَ لَهُمْ
جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿۹۷﴾

هر کس را خدا هدایت کند، هدایت یافته واقعی اوست؛ و هر کس را (بخاطر اعمالش) گمراه سازد، هادیان و سرپرستانی غیر خدا برای او نخواهی یافت؛ و روز قیامت، آنها را بر صورت‌هایشان محشور می‌کنیم، در حالی که نابینا و گنگ و کورند؛ جایگاهشان دوزخ است؛ هر زمان آتش آن فرونشیند، شعله تازه‌ای بر آنان می‌افزاییم!

Whomsoever God guides, he is rightly guided; and whom He leads astray -- thou wilt not find for them protectors, apart from Him. And We shall muster them on the Resurrection Day upon their faces, blind, dumb, deaf; their refuge shall be Gehenna, and whensoever it abates We shall increase for them the Blaze.

﴿الْإِسْرَاءِ، ۹۷﴾

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَوَّاتًا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿۹۸﴾

این کیفر آنهاست، بخاطر اینکه نسبت به آیات ما کافر شدند و گفتند: «آیا هنگامی که ما استخوان‌های پوسیده و خاک‌های پراکنده‌ای شدیم، بار دیگر آفرینش تازه‌ای خواهیم یافت؟!»

That is their recompense because they disbelieved in Our signs and said, 'What, when we are bones and broken bits, shall we really be raised up again in a new creation?'

﴿الْإِسْرَاءِ، ۹۸﴾

أَوَّلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ

مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّارْيَبَ فِيهِ فَإِنِّي الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

آیا نمی‌دانند خدایی که آسمانها و زمین را آفریده، قادر است مثل آنان را بیافریند (و به زندگی جدید بازشان گرداند)؟! و برای آنان سرآمدی قطعی - که شکی در آن نیست - قرار داده؛ اما ظالمان، جز کفر و انکار را پذیرا نیستند!

Have they not seen that God, who created the heavens and earth, is powerful to create the like of them? He has appointed for them a term, no doubt of it; yet the unbelievers refuse all but unbelief.

﴿الإسراء، ٩٩﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

بگو: «اگر شما مالک خزائن رحمت پروردگار من بودید. در آن صورت، (بخاطر تنگ نظری) امساک می‌کردید، مبادا انفاق، مایه تنگدستی شما شود» و انسان تنگ نظر است!

Say: 'If you possessed the treasures of my Lord's mercy, yet would you hold back for fear of expending; and man is ever niggardly.'

﴿الإسراء، ١٠٠﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَّئَلْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

ما به موسی نه معجزه روشن دادیم؛ پس از بنی اسرائیل سؤال کن آن زمان که این (معجزات نه گانه) به سراغ آنها آمد (چگونه بودند)؟! فرعون به او گفت: «ای موسی! گمان می‌کنم تو دیوانه (یا ساحری)!»

And We gave Moses nine signs, clear signs. Ask the Children of Israel when he came to them, and Pharaoh said to him, 'Moses, I think thou art bewitched.'

﴿الإسراء، ١٠١﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾

(موسی) گفت: «تو می دانی این آیات را جز پروردگار آسمانها و زمین - برای روشنی دلها - نفرستاده؛ و من گمان می کنم ای فرعون، تو (بزودی) هلاک خواهی شد!»

He said, 'Indeed thou knowest that none sent these down, except the Lord of the heavens and earth, as clear proofs; and, Pharaoh, I think thou art accursed.'

﴿الإسراء، ۱۰۲﴾

فَارَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾
پس (فرعون) تصمیم گرفت آنان را از آن سرزمین ریشه کن سازد؛ ولی ما، او و تمام کسانی را که با او بودند، غرق کردیم.

He desired to startle them from the land; and We drowned him and those with him, all together.

﴿الإسراء، ۱۰۳﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ائْتُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

و بعد از آن به بنی اسرائیل گفتیم: «در این سرزمین [= مصر و شام] ساکن شوید! اما هنگامی که وعده آخرت فرا رسد، همه شما را دسته جمعی (به آن دادگاه عدل) می آوریم»

And We said to the Children of Israel after him, 'Dwell in the land; and when the promise of the world to come comes to pass, We shall bring you a rabble.'

﴿الإسراء، ۱۰۴﴾

وَ بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

و ما قرآن را بحق نازل کردیم؛ و بحق نازل شد؛ و تو را، جز بعنوان

بشارت‌دهنده و بیم‌دهنده، نفرستادیم!

With the truth We have sent it down, and with the truth it has come down; and We have sent thee not, except good tidings to bear, and warning;

﴿الإسراء، ۱۰۵﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿۱۰۶﴾

و قرآنی که آیاتش را از هم جدا کردیم، تا آن را با درنگ بر مردم بخوانی؛ و آن را بتدریج نازل کردیم.

and a Koran We have divided, for thee to recite it to mankind at intervals, and We have sent it down successively.

﴿الإسراء، ۱۰۶﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ

عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿۱۰۷﴾

بگو: «خواه به آن ایمان بیاورید، و خواه ایمان نیاورید، کسانی که پیش از آن به آنها دانش داده شده، هنگامی که (این آیات) بر آنان خوانده می‌شود، سجده‌کنان به خاک می‌افتند

Say: `Believe in it, or believe not; those who were given the knowledge before it when it is recited to them, fall down upon their faces prostrating,

﴿الإسراء، ۱۰۷﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿۱۰۸﴾

و می‌گویند: «منزه است پروردگار ما، که وعده‌هایش به یقین انجام‌شدنی است!»

and say, "Glory be to our Lord! Our Lord's promise is performed."

﴿الإسراء، ۱۰۸﴾

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿۱۰۹﴾

آنها (بی‌اختیار) به زمین می‌افتند و گریه می‌کنند؛ و (تلاوت این

آیات، همواره) بر خشوعشان می‌افزاید.

And they fall down upon their faces weeping; and it increases them in humility.'

﴿الإسراء، ۱۰۹﴾

قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى

وَلَا تَجْهَرُ بِصَلٰتِكَ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱۰﴾

بگو: «الله» را بخوانید یا «رحمان» را، هر کدام را بخوانید، (ذات پاکش یکی است؛ و) برای او بهترین نامهاست! و نمازت را زیاد بلند، یا خیلی آهسته نخوان؛ و در میان آن دو، راهی (معتدل) انتخاب کن!

Say: 'Call upon God, or call upon the Merciful; whichever you call upon, to Him belong the Names Most Beautiful.' And be thou not loud in thy prayer, nor hushed therein, but seek thou for a way between that.

﴿الإسراء، ۱۱۰﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ

يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَبْرُهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۱﴾

و بگو: «ستایش برای خداوندی است که نه فرزندى برای خود انتخاب کرده، و نه شریکی در حکومت دارد، و نه بخاطر ضعف و ذلت، (حامی و) سرپرستی برای اوست!» و او را بسیار بزرگ بشمار!

And say: 'Praise belongs to God, who has not taken to Him a son, and who has not any associate in the Kingdom, nor any protector out of humbleness.' And magnify Him with repeated magnificats.

﴿الإسراء، ۱۱۱﴾

﴿الزمر﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

این کتابی است که از سوی خداوند عزیز و حکیم نازل شده است.

The sending down of the Book is from God the All-mighty, the All-wise.

﴿الزمر، ١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

ما این کتاب را بحق بر تو نازل کردیم؛ پس خدا را پرستش کن و دین خود را برای او خالص گردان!

We have sent down to thee the Book with the truth; so worship God, making thy religion His sincerely.

﴿الزمر، ٢﴾

إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

آگاه باشید که دین خالص از آن خداست، و آنها که غیر خدا را اولیای خود قرار دادند و دلیلشان این بود که: «اینها را نمی پرستیم مگر بخاطر اینکه ما را به خداوند نزدیک کنند»، خداوند روز قیامت میان

آنان در آنچه اختلاف داشتند داوری می کند؛ خداوند آن کس را که دروغگو و کفران کننده است هرگز هدایت نمی کند!

Belongs not sincere religion to God? And those who take protectors, apart from Him -- 'We only serve them that they may bring us nigh in nearness to God' -- surely God shall judge between them touching that whereon they are at variance. Surely God guides not him who is a liar, unthankful.

﴿الزمر، ۳﴾

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

اگر (بفرض محال) خدا می خواست فرزندی انتخاب کند، از میان مخلوقاتش آنچه را می خواست برمیگزید؛ منزه است (از اینکه فرزندی داشته باشد)؛ او خداوند یکتای پیروز است!

Had God desired to take to Him a son, He would have chosen whatever He willed of that He has created. Glory be to Him! He is God, the One, the Omnipotent.

﴿الزمر، ۴﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ

النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ

هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

آسمانها و زمین را بحق آفرید؛ شب را بر روز می پیچد و روز را بر شب؛ و خورشید و ماه را مسخر فرمان خویش قرار داد؛ هر کدام تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه می دهند؛ آگاه باشید که او قادر و آمرزنده است!

He created the heavens and the earth in truth, wrapping night about the day, and wrapping the day about the night; and He has subjected the sun and the moon, each of them running to a stated term. Is not He the All-mighty, the All-forgiving?

﴿الزمر، ۵﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ
 الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ
 فِي ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى
 تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

او شما را از یک نفس آفرید، و همسرش را از (باقیمانده گل) او
 خلق کرد؛ و برای شما هشت زوج از چهارپایان ایجاد کرد؛ او شما را
 در شکم مادرانتان آفرینشی بعد از آفرینش دیگر، در میان تاریکیهای
 سه گانه، می‌بخشد! این است خداوند، پروردگار شما که حکومت (عالم
 هستی) از آن اوست؛ هیچ معبودی جز او نیست؛ پس چگونه از راه حق
 منحرف می‌شوید؟!

He created you of a single soul, then from it He appointed
 its mate; and He sent down to you of the cattle eight couples.
 He creates you in your mothers' wombs creation after creation
 in threefold shadows. That then is God, your Lord; to Him
 belongs the Kingdom; there is no god but He; so how are you
 turned about?

﴿الزمر، ۶﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا
 يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

اگر کفران کنید، خداوند از شما بی‌نیاز است و هرگز کفران را برای
 بندگانش نمی‌پسندد؛ و اگر شکر او را بجا آورید آن را برای شما
 می‌پسندد! و هیچ گنهکاری گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد! سپس
 بازگشت همه شما به سوی پروردگارتان است، و شما را از آنچه انجام
 می‌دادید آگاه می‌سازد؛ چرا که او به آنچه در سینه‌هاست آگاه است!

If you are unthankful, God is independent of you, yet He

approves not unthankfulness in His servants; but if you are thankful, He will approve it in you. And no soul laden bears the load of another. Then to your Lord shall you return, and He will tell you what you have been doing. He knows the thoughts within the breasts.

﴿الزمر، ۷﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾

هنگامی که انسان را زبانی رسد، پروردگار خود را می خواند و بسوی او باز می گردد؛ اما هنگامی که نعمتی از خود به او عطا کند، آنچه را به خاطر آن قبلاً خدا را می خواند از یاد می برد و برای خداوند همتیانی قرار می دهد تا مردم را از راه او منحرف سازد؛ بگو: «چند روزی از کفرت بهره گیر که از دوزخیانی!»

When some affliction visits a man, he calls upon his Lord, turning to him; then when He confers on him a blessing from Him he forgets that he was calling to before and sets up compeers to God, to lead astray from His way. Say: 'Enjoy thy unbelief a little; thou shalt be among the inhabitants of the Fire.'

﴿الزمر، ۸﴾

أَمْ مَنْ هُوَ قَانِتٌ ءَانَاءَ الْيَلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

(آیا چنین کسی با ارزش است) یا کسی که در ساعات شب به عبادت مشغول است و در حال سجده و قیام، از عذاب آخرت می ترسد و به رحمت پروردگارش امیدوار است؟! بگو: «آیا کسانی که می دانند با کسانی که نمی دانند یکسانند؟! تنها خردمندان متذکر می شوند!»

Or is he who is obedient in the watches of the night, bowing himself and standing, he being afraid of the world to come and hoping for the mercy of his Lord . . ? Say: `Are they equal -- those who know and those who know not?` Only men possessed of minds remember.

﴿الزمر، ۹﴾

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ

حِسَابٍ ﴿۱۰﴾

بگو: «ای بندگان من که ایمان آورده‌اید! از (مخالفت) پروردگارتان بپرهیزید! برای کسانی که در این دنیا نیکی کرده‌اند پاداش نیکی است! و زمین خدا وسیع است، (اگر تحت فشار سران کفر بودید مهاجرت کنید) که صابران اجر و پاداش خود را بی حساب دریافت می‌دارند!

Say: `My servants who believe, fear your Lord. For those who do good in this world good, and God`s earth is wide. Surely the patient will be paid their wages in full without reckoning.`

﴿الزمر، ۱۰﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۱۱﴾

بگو: «من مأمورم که خدا را پرستش کنم در حالی که دینم را برای او خالص کرده باشم،

Say: `I have been commanded to serve God making my religion His sincerely;

﴿الزمر، ۱۱﴾

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۲﴾

و مأمورم که نخستین مسلمان باشم!

and I have been commanded to be the first of those that

surrender.`

﴿الزمر، ۱۲﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۲﴾

بگو: «من اگر نافرمانی پروردگارم کنم، از عذاب روز بزرگ (قیامت)

می ترسم!»

Say: `Truly I fear, if I should rebel against my Lord, the chastisement of a dreadful day.`

﴿الزمر، ۱۳﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿۱۳﴾

بگو: «من تنها خدا را می پرستم در حالی که دینم را برای او خالص

می کنم.»

Say: `God I serve, making my religion His sincerely;

﴿الزمر، ۱۴﴾

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿۱۴﴾

شما هر چه را جز او می خواهید بپرستید!» بگو: «زیانکاران واقعی

آنانند که سرمایه وجود خویش و بستگانشان را در روز قیامت از دست

داده اند! آگاه باشید زیان آشکار همین است!»

so serve what you will apart from Him.` Say: `Surely the losers are they who lose themselves and their families on the Day of Resurrection; is not that the manifest loss?

﴿الزمر، ۱۵﴾

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ

عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿۱۵﴾

برای آنان از بالای سرشان سایبانهایی از آتش، و در زیر پایشان

نیز سایبانهایی از آتش است؛ این چیزی است که خداوند با آن

بندگان را می ترساند! ای بندگان من! از نافرمانی من بپرهیزید!

Above them they shall have overshadowings. of the Fire, and underneath them overshadowings; that it is wherewith God frightens His servants: "O My servants, so fear you Me!"

﴿الزمر، ۱۶﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿۱۷﴾

و کسانی که از عبادت طاغوت پرهیز کردند و به سوی خداوند بازگشتند، بشارت از آن آنهاست؛ پس بندگان مرا بشارت ده!

Those who eschew the serving of idols and turn penitent to God, for them is good tidings! So give thou good tidings to My servants

﴿الزمر، ۱۷﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿۱۸﴾

همان کسانی که سخنان را می شنوند و از نیکوترین آنها پیروی می کنند؛ آنان کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده، و آنها خردمندانند.

who give ear to the Word and follow the fairest of it. Those are they whom God has guided; those -- they are men possessed of minds.

﴿الزمر، ۱۸﴾

أَمْ نَحِقُّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿۱۹﴾

آیا تو می توانی کسی را که فرمان عذاب درباره او قطعی شده رهایی بخشی؟! آیا تو میتوانی کسی را که در درون آتش است برگیری و نجات دهی؟!

He against whom the word of chastisement is realized -- shalt thou deliver him out of the Fire?

﴿الزمر، ۱۹﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾

ولی آنها که تقوای الهی پیشه کردند، غرفه‌هایی در بهشت دارند که بر فراز آنها غرفه‌های دیگری بنا شده و از زیر آنها نهرها جاری است این وعده الهی است، و خداوند در وعده خود تخلف نمی‌کند!

But those who fear their Lord -- for them await lofty chambers, above which are built lofty chambers, underneath which rivers flow -- God's promise; God fails not the trust.

﴿الزمر، ۲۰﴾

الْمَ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ وَيَنْبَاعٍ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

آیا ندیدی که خداوند از آسمان آبی فرستاد و آن را بصورت چشمه‌هایی در زمین وارد نمود، سپس با آن زراعتی را خارج می‌سازد که رنگهای مختلف دارد؛ بعد آن گیاه خشک می‌شود، بگونه‌ای که آن را زرد و بی‌روح می‌بینی؛ سپس آن را در هم می‌شکند و خرد می‌کند؛ در این مثال تذکری است برای خردمندان (از ناپایداری دنیا)!

Hast thou not seen how that God has sent down out of heaven water and threaded it as springs in the earth, then He brings forth therewith crops of diverse hues, then they wither, and thou seest them turning yellow, then He makes them broken orts? Surely in that is a reminder for men possessed of minds.

﴿الزمر، ۲۱﴾

أَمْ نَشْرَحُ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ لَتُنكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

آیا کسی که خدا سینه‌اش را برای اسلام گشاده است و بر فراز

مرکبی از نور الهی قرار گرفته (همچون کوردلان گمراه است؟! وای بر آنان که قلبهایی سخت در برابر ذکر خدا دارند! آنها در گمراهی آشکاری هستند!

Is he whose breast God has expanded unto Islam, so he walks in a light from his Lord . . . ? But woe to those whose hearts are hardened against the remembrance of God! Those are in manifest error.

﴿الزمر، ۲۲﴾

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكِ هُدًى
اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

خداوند بهترین سخن را نازل کرده، کتابی که آیاتش (در لطف و زیبایی و عمق و محتوا) همانند یکدیگر است؛ آیاتی مکرر دارد (با تکراری شوق‌انگیز) که از شنیدن آیاتش لرزه بر اندام کسانی که از پروردگارشان می‌ترسند می‌افتد؛ سپس برون و درونشان نرم و متوجه ذکر خدا می‌شود؛ این هدایت الهی است که هر کس را بخواهد با آن راهنمایی می‌کند؛ و هر کس را خداوند گمراه سازد، راهنمایی برای او نخواهد بود!

God has sent down the fairest discourse as a Book, consimilar in its oft-repeated, wherewith shiver the skins of those who fear their Lord; then their skins and their hearts soften to the remembrance of God. That is God's guidance, whereby. He guides whomsoever He will; and whomsoever God leads astray, no guide has he.

﴿الزمر، ۲۳﴾

أَفَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

آیا کسی که با صورت خود عذاب دردناک (الهی) را در روز قیامت

دور می سازد (همانند کسی است که هرگز آتش دوزخ به او نمی رسد)؟! و به ظالمان گفته می شود: «بچشید آنچه را به دست می آوردید و انجام می دادید!»

Is he who guards himself with his face against the evil of the chastisement on the Day of Resurrection . . . ? And it is said to the evildoers, 'Taste now that you were earning!'

﴿الزمر، ۲۴﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾
کسانی که قبل از آنها بودند نیز (آیات ما را) تکذیب نمودند، و عذاب (الهی) از جایی که فکر نمی کردند به سراغشان آمد!

Those that were before them cried lies, then the chastisement came upon them from whence they were not aware;

﴿الزمر، ۲۵﴾

فَإِذَا فَهَّمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

پس خداوند خواری را در زندگی این دنیا به آنها چشانید، و عذاب آخرت شدیدتر است اگر می دانستند.

so God let them taste degradation in this present life; and the chastisement of the world to come is assuredly greater, did they but know.

﴿الزمر، ۲۶﴾

وَ لَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

ما برای مردم در این قرآن از هر نوع مثلی زدیم، شاید متذکر شوند.

Indeed We have struck for the people in this Koran every manner of similitude; haply they will remember;

﴿الزمر، ۲۷﴾

﴿۲۸﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

قرآنی است فصیح و خالی از هر گونه کجی و نادرستی، شاید آنان پرهیزگاری پیشه کنند!

Koran, wherein there is no crookedness; haply they will be godfearing.

﴿الزمر، ۲۸﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَ رَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۹﴾

خداوند مثالی زده است: مردی را که مملوک شریکانی است که درباره او پیوسته با هم به مشاجره مشغولند، و مردی که تنها تسلیم یک نفر است؛ آیا این دو یکسانند؟! حمد، مخصوص خداست، ولی بیشتر آنان نمی‌دانند.

God has struck a similitude -- a man in whom partners disagreeing share, and a man the property of one man. Are the two equal in likeness? Praise belongs to God! Nay, but most of them do not know.

﴿الزمر، ۲۹﴾

﴿۳۰﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

تو می‌میری و آنها نیز خواهند مرد!

Thou art mortal, and they are mortal;

﴿الزمر، ۳۰﴾

﴿۳۱﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

سپس شما روز قیامت نزد پروردگارتان مخاصمه می‌کنید.

then on the Day of Resurrection before your Lord you shall dispute.

﴿الزمر، ۳۱﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ كَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ

مَثْوَىٰ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

پس چه کسی ستمکارتر است از آن کسی که بر خدا دروغ ببندد و سخن راست را هنگامی که به سراغ او آمده تکذیب کند؟! آیا در جهنم جایگاهی برای کافران نیست؟!

But who does greater evil than he who lies against God and cries lies to the very truth, when it comes to him? Is there not in Gehenna a lodging for the unbelievers?

﴿الزمر، ۳۲﴾

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

اما کسی که سخن راست بیاورد و کسی که آن را تصدیق کند، آنان پرهیزگاراند!

And he who has come with the very truth and confirms it, those they are the godfearing.

﴿الزمر، ۳۳﴾

لَهُمْ مَا يَشَاؤُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

آنچه بخواهند نزد پروردگارشان برای آنان موجود است؛ و این است جزای نیکوکاران!

They shall have whatsoever they will with their Lord; that is the recompense of the good-doers,

﴿الزمر، ۳۴﴾

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

تا خداوند بدترین اعمالی را که انجام داده‌اند (در سایه ایمان و صداقت آنها) بیامرزد، و آنها را به بهترین اعمالی که انجام می‌دادند پاداش دهد!

that God may acquit them of the worst of what they did, and recompense them with the wages of the fairest of what they were doing.

﴿الزمر، ۳۵﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِّ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

آیا خداوند برای (نجات و دفاع از) بنده اش کافی نیست؟! اما آنها تو را از غیر او می ترسانند. و هر کس را خداوند گمراه کند، هیچ هدایت کننده ای ندارد!

Shall not God suffice His servant, though they frighten thee with those apart from Him? And whomsoever God leads astray, no guide has he.

﴿الزمر، ۳۶﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾
 و هر کس را خدا هدایت کند، هیچ گمراه کننده ای نخواهد داشت
 آیا خداوند توانا و دارای مجازات نیست؟!

But whomso God guides, none shall lead him astray; is not God All-mighty, All-vengeful?

﴿الزمر، ۳۷﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
 مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ
 أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ
 الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

و اگر از آنها بپرسی: «چه کسی آسمانها و زمین را آفریده؟» حتماً می گویند: «خدا!» بگو: «آیا هیچ درباره معبودانی که غیر از خدا می خوانید اندیشه می کنید که اگر خدا زبانی برای من بخواهد، آیا آنها می توانند گزند او را برطرف سازند؟! و یا اگر رحمتی برای من بخواهد، آیا آنها می توانند جلو رحمت او را بگیرند؟!» بگو: «خدا مرا کافی است؛ و همه متوکلان تنها بر او توکل می کنند!»

If thou askest them, 'Who created the heavens and the earth?' they will say, 'God.' Say: 'What think you? That you call upon apart from God -- if God desires affliction for me, shall they remove His affliction? Or if He desires mercy for me, shall they withhold His mercy?' Say: 'God is enough for me; in Him all those put their trust who put their trust.'

﴿الزمر، ۳۸﴾

قُلْ يَا قَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

بگو: «ای قوم من! شما هر چه در توان دارید انجام دهید، من نیز به وظیفه خود عمل می‌کنم؛ اما بزودی خواهید دانست...»

Say: 'My people, act according to your station; I am acting; and soon you will know

﴿الزمر، ۳۹﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

چه کسی عذاب خوارکننده‌ای (در دنیا) به سراغش می‌آید، و (سپس) عذابی جاویدان (در آخرت) بر او وارد می‌گردد!

to whom will come a chastisement degrading him, and upon whom lights a lasting chastisement.'

﴿الزمر، ۴۰﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ

ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

ما این کتاب (آسمانی) را برای مردم بحق بر تو نازل کردیم؛ هر کس هدایت را پذیرد به نفع خود اوست؛ و هر کس گمراهی را برگزیند، تنها به زیان خود گمراه می‌گردد؛ و تو مأمور اجبار آنها به هدایت نیستی.

Surely We have sent down upon thee the Book for mankind with the truth. Whosoever is guided, is only guided to his own gain, and whosoever goes astray, it is only to his own loss; thou art not a guardian over them.

﴿الزمر، ۴۱﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمَّ تَمَتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي
قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

خداوند ارواح را به هنگام مرگ قبض می‌کند، و ارواحی را که نمرده‌اند نیز به هنگام خواب می‌گیرد؛ سپس ارواح کسانی که فرمان مرگشان را صادر کرده نگه می‌دارد و ارواح دیگری را (که باید زنده بمانند) بازمی‌گرداند تا سرآمدی معین؛ در این امر نشانه‌های روشنی است برای کسانی که اندیشه می‌کنند!

God takes the souls at the time of their death, and that which has not died, in its sleep; He withholds that against which He has decreed death, but looses the other till a stated term. Surely in that are signs for a people who reflect. Or have they taken intercessors apart from God?

﴿الزمر، ۴۲﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلُوبًا أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَهَا قَوْلٌ مِّنْ لَّدُنِّهِمْ يَتَعَلَّقُونَ ﴿٤٣﴾

آیا آنان غیر از خدا شفیعانی گرفته‌اند؟! به آنان بگو: «آیا (از آنها شفاعت می‌طلبید) هر چند مالک چیزی نباشند و درک و شعوری برای آنها نباشد؟!»

Say: `What, even though they have no power whatever and no understanding?`

﴿الزمر، ۴۳﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

بگو: «تمام شفاعت از آن خداست، (زیرا) حاکمیت آسمانها و زمین از آن اوست و سپس همه شما را به سوی او بازمی‌گردانند!»

Say: `To God belongs intercession altogether. His is the kingdom of the heavens and the earth; then unto Him you will be returned.`

﴿الزمر، ۴۴﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

هنگامی که خداوند به یگانگی یاد می شود، دلهای کسانی که به آخرت ایمان ندارند مضمئز (و متنفر) می گردد؛ اما هنگامی که از معبودهای دیگر یاد می شود، آنان خوشحال می شوند.

When God is mentioned alone, then shudder the hearts of those who believe not in the Hereafter, but when those apart from Him are mentioned behold, they rejoice.

﴿الزمر، ۴۵﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

بگو: «خداوند! ای آفریننده آسمانها و زمین، و آگاه از اسرار نهان و آشکار، تو در میان بندگان در آنچه اختلاف داشتند داوری خواهی کرد!»

Say: `O God, Thou originator of the heavens and the earth who knowest the Unseen and the Visible, Thou shalt judge between Thy servants touching that whereon they are at variance.`

﴿الزمر، ۴۶﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

اگر ستمکاران تمام آنچه را روی زمین است مالک باشند و همانند

آن بر آن افزوده شود، حاضرند همه را فدا کنند تا از عذاب شدید روز قیامت رهایی یابند؛ و از سوی خدا برای آنها اموری ظاهر می شود که هرگز گمان نمی کردند!

If the evildoers possessed all that is in the earth, and the like of it with it, they would offer it to ransom themselves from the evil of the chastisement on the Day of Resurrection; yet there would appear to them from God that they never reckoned with,

﴿الزمر، ۴۷﴾

وَبَدَّاهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْرِؤْنَ ﴿٤٨﴾

در آن روز اعمال بدی را که انجام داده اند برای آنها آشکار می شود، و آنچه را استهزا می کردند بر آنها واقع می گردد.

and there would appear to them die evils of that they have earned, and they would be encompassed by that they mocked at.

﴿الزمر، ۴۸﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّثْلَ مَا قَاتَلْنَا أَوْ تَبَيْتُهُ

عَلَىٰ عِلْمٍ بَلَّ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

هنگامی که انسان را زبانی رسد، ما را (برای حل مشکلتش) می خواند؛ سپس هنگامی که از جانب خود به او نعمتی دهیم، می گوید: «این نعمت را بخاطر کاردانی خودم به من داده اند»؛ ولی این وسیله آزمایش (آنها) است، اما بیشترشان نمی دانند.

When some affliction visits a man, he calls unto Us; then, when We confer on him a blessing from Us, he says, 'I was given it only because of a knowledge.' Nay, it is a trial, but most of them do not know it.

﴿الزمر، ۴۹﴾

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

این سخن را کسانی که قبل از آنها بودند نیز گفتند، ولی آنچه را به

دست می‌آوردند برای آنها سودی نداشت!

So said those that were before them; but that they earned did not avail them,

﴿الزمر، ۵۰﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۵۱﴾

سپس بدیهای اعمالشان به آنها رسید؛ و ظالمان این گروه [= اهل مکه] نیز بزودی گرفتار بدیهای اعمالی که انجام داده‌اند خواهند شد، و هرگز نمی‌توانند از چنگال عذاب الهی بگریزند.

in that the evils of that they earned smote them. The evildoers of these men, they too shall be smitten by the evils -- of that they earned; they will not be able to frustrate it.

﴿الزمر، ۵۱﴾

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾

آیا آنها ندانستند که خداوند روزی را برای هر کس بخواهد گسترش یا تنگ می‌سازد؟! در این، آیات و نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان می‌آورند.

Do they know that God outspreads and straitens His provision to whomsoever He will? Surely in that are signs for a people who believe.

﴿الزمر، ۵۲﴾

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۳﴾

بگو: «ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌اید! از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است.

Say: `O my people who have been prodigal against yourselves, do not despair of God's mercy; surely God forgives sins altogether; surely He is the All-forgiving, the All-compassionate.

﴿الزمر، ۵۳﴾

وَ اَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَ اَسْلِمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٣﴾

و به درگاه پروردگارتان بازگردید و در برابر او تسلیم شوید، پیش از آنکه عذاب به سراغ شما آید، سپس از سوی هیچ کس یاری نشوید!

Turn unto your Lord and surrender to Him, ere the chastisement comes upon you, then you will not be helped.

﴿الزمر، ۵۴﴾

وَ اتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَ اَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٤﴾

و از بهترین دستورهایی که از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده پیروی کنید پیش از آنکه عذاب (الهی) ناگهان به سراغ شما آید در حالی که از آن خبر ندارید!

And follow the fairest of what has been sent down to you from your Lord, ere the chastisement comes upon you suddenly while you are unaware.

﴿الزمر، ۵۵﴾

اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِينَ ﴿٥٥﴾

(این دستورها برای آن است که) مبادا کسی روز قیامت بگوید: «افسوس بر من از کوتاهیهایی که در اطاعت فرمان خدا کردم و از مسخره‌کنندگان (آیات او) بودم!»

Lest any soul should say, `Alas for me, in that I neglected my duty to God, and was a scoffer,`

﴿الزمر، ۵۶﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٦﴾

یا بگوید: «اگر خداوند مرا هدایت می کرد، از پرهیزگاران بودم!»

or lest it should say, 'If only God had guided me, I should have been or lest among the godfearing,'

﴿الزمر، ۵۷﴾

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْحَسَنِينَ ﴿٥٧﴾

یا هنگامی که عذاب را می بیند بگوید: «ای کاش بار دیگر (به دنیا) باز می گشتم و از نیکوکاران بودم!»

it should say, when it sees the chastisement, 'O that I might return again, and be among the good-doers.'

﴿الزمر، ۵۸﴾

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ

الْكَافِرِينَ ﴿٥٨﴾

آری، آیات من به سراغ تو آمد، اما آن را تکذیب کردی و تکبر نمودی و از کافران بودی!

'Yes indeed! My signs did come to thee, but thou hast cried them lies, and thou hast waxed proud, and become one of the unbelievers.'

﴿الزمر، ۵۹﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٥٩﴾

و روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بستند می بینی که صورتهایشان سیاه است؛ آیا در جهنم جایگاهی برای متکبران نیست؟!

And upon the Day of Resurrection thou shalt see those who lied against God, their faces blackened; is there not in Gehenna a lodging for those that are proud?

﴿الزمر، ۶۰﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

و خداوند کسانی را که تقوا پیشه کردند با رستگاری رهایی می بخشد؛ هیچ بدی به آنان نمی رسد و هرگز غمگین نخواهند شد.

But God shall deliver those that were godfearing in their security; evil shall not visit them, neither shall they sorrow.

﴿الزمر، ۶۱﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

خداوند آفریدگار همه چیز است و حافظ و ناظر بر همه اشیا است.

God is the Creator of every thing; He is Guardian over every thing;

﴿الزمر، ۶۲﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾

کلیدهای آسمانها و زمین از آن اوست؛ و کسانی که به آیات خداوند کافر شدند زیانکارانند.

unto Him belong the keys of the heavens and the earth. And those who disbelieve in the signs of God, those they are the losers.

﴿الزمر، ۶۳﴾

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّمُرُونَ بِأَعْبَادِهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾

بگو: «آیا به من دستور می دهید که غیر خدا را بپرستم ای جاهلان؟!»

Say: `Is it other than God you bid me serve, you ignorant ones?`

﴿الزمر، ۶۴﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

به تو و همه پیامبران پیشین وحی شده که اگر مشرک شوی، تمام اعمالت تباه می‌شود و از زیانکاران خواهی بود!

It has been revealed to thee, and to those before thee, `If thou associatest other gods with God, thy work shall surely fail and thou wilt be among the losers.`

﴿الزمر، ۶۵﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

بلکه تنها خداوند را عبادت کن و از شکرگزاران باش!

Nay, but God do thou serve; and be thou among the thankful.

﴿الزمر، ۶۶﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ
السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

آنها خدا را آن گونه که شایسته است نشناختند، در حالی که تمام زمین در روز قیامت در قبضه اوست و آسمانها پیچیده در دست او؛ خداوند منزّه و بلندمقام است از شریکیهایی که برای او می‌پندارند

They measure not God with His true measure. The earth altogether shall be His handful on the Day of Resurrection, and the heavens shall be rolled up in His right hand. Glory be to Him! High be He exalted above that they associate!

﴿الزمر، ۶۷﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

و در «صور» دمیده می‌شود، پس همه کسانی که در آسمانها و زمینند می‌میرند، مگر کسانی که خدا بخواهد؛ سپس بار دیگر در

«صور» دمیده می‌شود، ناگهان همگی به پا می‌خیزند و در انتظار (حساب و جزا) هستند.

For the Trumpet shall be blown, and whosoever is in the heavens and whosoever is in the earth shall swoon, save whom God wills. Then it shall be blown again, and lo, they shall stand, beholding.

﴿الزمر، ۶۸﴾

وَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَ وُضِعَ الْكِتَابُ وَ جَاءَ بِالنَّبِيِّنَ وَ الشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

و زمین (در آن روز) به نور پروردگارش روشن می‌شود، و نامه‌های اعمال را پیش می‌نهند و پیامبران و گواهان را حاضر می‌سازند، و میان آنها بحق داوری می‌شود و به آنان ستم نخواهد شد!

And the earth shall shine with the light of its Lord, and the Book shall be set in place, and the Prophets and witnesses shall be brought, and justly the issue be decided between them, and they not wronged.

﴿الزمر، ۶۹﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

و به هر کس آنچه انجام داده است بی‌کم و کاست داده می‌شود؛ و او نسبت به آنچه انجام می‌دادند از همه آگاهتر است.

Every soul shall be paid in full for what it has wrought; and He knows very well what they do.

﴿الزمر، ۷۰﴾

وَ سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّامًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَ يُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

و کسانی که کافر شدند گروه گروه به سوی جهنم رانده می‌شوند؛ وقتی به دوزخ می‌رسند، درهای آن گشوده می‌شود و نگهبانان دوزخ به آنها می‌گویند: «آیا رسولانی از میان شما به سویتان نیامدند که آیات پروردگارتان را برای شما بخوانند و از ملاقات این روز شما را بر حذر دارند؟!» می‌گویند: «آری، (پیامبران آمدند و آیات الهی را بر ما خواندند، و ما مخالفت کردیم!) ولی فرمان عذاب الهی بر کافران مسلم شده است.

Then the unbelievers shall be driven in companies into Gehenna till, when they have come thither, then its gates will be opened and its keepers will say to them, 'Did not Messengers come to you from among yourselves, reciting to you the signs of your Lord and warning you against the encounter of this your day?' They shall say, 'Yes indeed; but the word of the chastisement has been realized against the unbelievers.'

﴿الزمر، ۷۱﴾

قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

به آنان گفته می‌شود: «از درهای جهنم وارد شوید، جاودانه در آن بمانید؛ چه بد جایگاهی است جایگاه متکبران!»

It shall be said, 'Enter the gates of Gehenna, to dwell therein forever.' How evil is the lodging of those that are proud!

﴿الزمر، ۷۲﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

و کسانی که تقوای الهی پیشه کردند گروه گروه به سوی بهشت برده می‌شوند؛ هنگامی که به آن می‌رسند درهای بهشت گشوده می‌شود و نگهبانان به آنان می‌گویند: «سلام بر شما! گوارایتان باد این نعمتها! داخل بهشت شوید و جاودانه بمانید!»

Then those that feared their Lord shall be driven in companies into Paradise, till, when they have come thither, and its gates are opened, and its keepers will say to them, 'Peace be upon you! Well you have fared; enter in, to dwell forever.'

﴿الزمر، ۷۳﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

آنها می گویند: «حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که به وعده خویش درباره ما وفا کرد و زمین (بهشت) را میراث ما قرار داد که هر جا را بخواهیم منزلگاه خود قرار دهیم؛ چه نیکوست پاداش عمل کنندگان!»

And they shall say, 'Praise belongs to God, who has been true in His promise to us, and has bequeathed upon us the earth, for us to make our dwelling wheresoever we will in Paradise.' How excellent is the wage of those that labour!

﴿الزمر، ۷۴﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

(در آن روز) فرشتگان را می بینی که بر گرد عرش خدا حلقه زده اند و با ستایش پروردگارشان تسبیح می گویند؛ و در میان بندگان بحق داوری می شود؛ و (سرانجام) گفته خواهد شد: «حمد مخصوص خدا پروردگار جهانیان است!»

And thou shalt see the angels encircling about the Throne proclaiming the praise of their Lord; and justly the issue shall be decided between them; and it shall be said, 'Praise belongs to God, the Lord of all Being.'

﴿الزمر، ۷۵﴾

﴿النَّبِيَّ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می کنند؟!

Of what do they question one another?

﴿النَّبِيَّ، ١﴾

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

از خبر بزرگ و پراهمیت (رستاخیز)!

Of the mighty tidings

﴿النَّبِيَّ، ٢﴾

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند!

whereon they are at variance.

﴿النَّبِيَّ، ٣﴾

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

چنین نیست که آنها فکر می کنند، و بزودی می فهمند!

No indeed; they shall soon know!

﴿النَّبِيَّ، ٤﴾

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

باز هم چنین نیست که آنها می‌پندارند، و بزودی می‌فهمند (که قیامت حق است)!

Again, no indeed; they shall soon know!

﴿النَّبِیَّ، ٥﴾

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾

آیا زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم؟!

Have We not made the earth as a cradle

﴿النَّبِیَّ، ٦﴾

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾

و کوه‌ها را میخ‌های زمین؟!

and the mountains as pegs?

﴿النَّبِیَّ، ٧﴾

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

و شما را بصورت زوجها آفریدیم!

And We created you in pairs,

﴿النَّبِیَّ، ٨﴾

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

و خواب شما را مایه آرامستان قرار دادیم،

and We appointed your sleep for a rest;

﴿النَّبِیَّ، ٩﴾

وَجَعَلْنَا اللَّیْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

و شب را پوششی (برای شما)،

and We appointed night for a garment,

﴿النَّبِیَّ، ١٠﴾

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش!

and We appointed day for a livelihood.

﴿النَّبِیَّ، ۱۱﴾

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿۱۲﴾

و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم!

And We have built above you seven strong ones,

﴿النَّبِیَّ، ۱۲﴾

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿۱۳﴾

و چراغی روشن و حرارت‌بخش آفریدیم!

and We appointed a blazing lamp

﴿النَّبِیَّ، ۱۳﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا ﴿۱۴﴾

و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم،

and have sent down out of the rainclouds water cascading

﴿النَّبِیَّ، ۱۴﴾

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿۱۵﴾

تا بوسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم،

that We may bring forth thereby grain and plants,

﴿النَّبِیَّ، ۱۵﴾

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿۱۶﴾

و باغهایی پردرخت!

and gardens luxuriant.

﴿النَّبِیَّ، ۱۶﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿۱۷﴾

(آری) روز جدایی، میعاد همگان است!

Surely the Day of Decision is an appointed time,

﴿النَّبَا، ۱۷﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

روزی که در «صور» دمیده می شود و شما فوج فوج (به محشر) می آید!

the day the Trumpet is blown, and you shall come in troops,

﴿النَّبَا، ۱۸﴾

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

و آسمان گشوده می شود و بصورت درهای متعددی درمی آید!
and heaven is opened, and become gates,

﴿النَّبَا، ۱۹﴾

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

و کوهها به حرکت درمی آید و بصورت سرابی می شود!

and the mountains are set in motion, and become a vapour.

﴿النَّبَا، ۲۰﴾

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

مسلماً (در آن روز) جهنم کمینگاهی است بزرگ،

Behold, Gehenna has become an ambush,

﴿النَّبَا، ۲۱﴾

لِلطَّاغِينَ مَنَابًا ﴿٢٢﴾

و محل بازگشتی برای طغیانگران!

for the insolent a resort,

﴿النَّبَا، ۲۲﴾

لَا يَبْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

مدتهای طولانی در آن می مانند!

therein to tarry for ages,

﴿النَّبِیَّ، ۲۳﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿۲۴﴾

در آنجا نه چیز خنکی می‌چشند و نه نوشیدنی گوارایی،

tasting therein neither coolness nor any drink

﴿النَّبِیَّ، ۲۴﴾

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿۲۵﴾

جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون!

save boiling water and pus

﴿النَّبِیَّ، ۲۵﴾

جَزَاءً وَفَاقًا ﴿۲۶﴾

این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمالشان)!

for a suitable recompense.

﴿النَّبِیَّ، ۲۶﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿۲۷﴾

چرا که آنها هیچ امیدی به حساب نداشتند،

They indeed hoped not for a reckoning,

﴿النَّبِیَّ، ۲۷﴾

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿۲۸﴾

و آیات ما را بکلی تکذیب کردند!

and they cried loud lies to Our signs;

﴿النَّبِیَّ، ۲۸﴾

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿۲۹﴾

و ما همه چیز را شمارش و ثبت کرده‌ایم!

and everything We have numbered in a Book.

﴿النَّبِیَّ، ۲۹﴾

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی افزاییم!

'Taste! We shall increase you not save in chastisement.'

﴿النبا، ۳۰﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

مسلماً برای پرهیزگاران نجات و پیروزی بزرگی است:

Surely for the godfearing awaits a place of security,

﴿النبا، ۳۱﴾

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

باغهایی سرسبز، و انواع انگورها،

gardens and vineyards

﴿النبا، ۳۲﴾

وَكَوَاعِبَ أَمْرًا بَا ﴿٣٣﴾

و حوریانی بسیار جوان و همسن و سال،

and maidens with swelling breasts, like of age,

﴿النبا، ۳۳﴾

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

و جامهایی لبریز و پیایی (از شراب طهور)!

and a cup overflowing.

﴿النبا، ۳۴﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٥﴾

در آنجا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می شنوند و نه دروغی!

Therein they shall hear no idle talk, no cry of lies,

﴿النبا، ۳۵﴾

جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

این کیفری است از سوی پروردگارت و عطیه‌ای است کافی!

for a recompense from thy Lord, a gift, a reckoning,

﴿النَّبِیَّ، ۳۶﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿۳۷﴾
همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است،
پروردگار رحمان! و (در آن روز) هیچ کس حق ندارد بی اجازه او سخنی
بگوید (یا شفاعتی کند)!

Lord of the heavens and earth, and all that between them
is, the All-merciful of whom they have no power to speak.

﴿النَّبِیَّ، ۳۷﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۸﴾

روزی که «روح» و «ملائکه» در یک صف می ایستند و هیچ یک،
جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی گویند، و (آنگاه که می گویند)
درست می گویند!

Upon the day when the Spirit and the angels stand in ranks
they shall speak not, save him to whom the All-merciful has
given leave, and who speaks aright.

﴿النَّبِیَّ، ۳۸﴾

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿۳۹﴾

آن روز حق است؛ هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش
برمی گزیند!

That is the true day; so whosoever wills takes unto his
Lord a resort.

﴿النَّبِیَّ، ۳۹﴾

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ
الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿۴۰﴾

و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم دادیم! این عذاب در روزی خواهد

بود که انسان آنچه را از قبل با دستهای خود فرستاده می‌بیند، و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم (و گرفتار عذاب نمی‌شدم)!»

Lo, We have warned you of a nigh chastisement, upon the day when a man shall behold what his hands have forwarded, and the unbeliever shall say, 'O would that I were dust!'

﴿النبا، ۴۰﴾